

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący- SSR Marlena Brzozowska

Protokolant- stażysta J. T.

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2016 roku w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa H. E.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda H. E. kwotę 7 353,98 zł (siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12.03.2013r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 726,28zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia sześć złotych dwadzieścia osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Elblągu tytułem zwrotu wydatków od powoda kwotę 167,47zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych czterdzieści siedem groszy), a od pozwanego kwotę 340,02zł (trzysta czterdzieści złotych dwa grosze).

UZASADNIENIE

Powód H. E. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 11.000 zł tytułem odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu marki M. wraz z naczepą S. w wyniku zdarzenia komunikacyjnego, którego sprawca miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC. Zdaniem powoda, zakład ubezpieczeń zaniżył wysokość odszkodowania przyznając kwotę 17.521,30zł i dokonując potrącenia 60% wartości części zamiennych oraz odmawiając zakwalifikowania do wymiany części, których wymiana była konieczna.

Pozwany Zakład (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że przyznane dotychczas odszkodowanie wyczerpuje obowiązek odszkodowawczy i uwzględnia wysokość stawki za prace blacharskie i lakiernicze w wysokości 55zł oraz uwzględnia zużycie eksploatacyjne części oryginalnych na poziomie 60%. Pozwany dodał, że na rynku dostępne są części zamienne nie pochodzące od producenta, których właściwości nie odbiegają od cech części producenta i ich zamontowanie nie powoduje utraty wartości pojazdu, w szczególności w odniesieniu do naczepy, która została wyprodukowana w 1991r. i w chwili wypadku jej wartość wynosiła 4.600zł.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje

Poza sporem było to, że w dniu 8.02.2013r. miała miejsce kolizja drogowa w wyniku, której uszkodzony został należący do powoda samochód ciężarowy marki M. (...) nr rej. (...), wyprodukowany w 1998r. oraz naczepa S. nr rej. (...) wyprodukowana w 1991r. Kierujący zespołem pojazdów w celu uniknięcia zderzenia odbił w prawo w wyniku czego doszło do wywrócenia samochodu marki M.. Sprawca wypadku miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej. Powód dnia 9.02.2013r. dokonał zgłoszenia szkody u pozwanego. W wyniku prowadzonego postępowania likwidacyjnego oraz po dokonanych oględzinach pojazdów stwierdzono, że pojeździe marki M. uszkodzone zostały m.in. kabina kierowcy, szyba czołowa, listwy, osłony, prowadnice, drzwi przednie wraz z szybą, drzwi obrotowe, poszycie przedniej ściany bocznej kabiny, zbiornik paliwa, lampa, błotnik przedni prawy i częściowo tylny, ściana boczna, stopień, płat dachu, przód nadwozia, lusterka, lampy pozycyjne.

Zakład ubezpieczeń wycenił wartość samochodu marki M. na dzień szkody na kwotę 39.800zł netto, a koszt naprawy na kwotę 15.232,90zł netto oraz decyzją z dnia 7.10.2014r. przyznał powodowi odszkodowanie za uszkodzenie tego pojazdu w wysokości 15.232,90zł. Wartość naczepy S. oszacowana została na dzień szkody na kwotę 4.600 netto, a koszt naprawy na kwotę 2.288,40 zł netto oraz decyzją z dnia 6.03.2013r. zakład ubezpieczeń przyznał powodowi odszkodowanie za uszkodzenie naczepy w wysokości 15.232,90zł.

/dowód: akta szkody (...) i (...): zgłoszenie szkody, dokumentacja zdjęciowa, wyceny, kalkulacje, decyzje, nadto kalkulacja k.11-12, decyzja z 7.10.2014r. k.14, pismo (...) z 6.10.2014r. k.15, 16, wycena k.17kalkulacje k.18-24/

Powód nie zgodził się z dokonaną wyceną kosztów naprawy pojazdów, w szczególności zakwestionował zasadność pomniejszenia wartości części zamiennych o 60% oraz nie zgodził się z urealnieniem stawki roboczogodziny.

/dowód: akta szkody: pismo z 3.10.2014r. nadto k.13, pismo z dnia 13.11.2014r. k.25/

Uszkodzony pojazd marki M. po zdarzeniu został naprawiony w zakładzie (...), który za naprawę pojazdu wystawił powodowi dnia 29.04.2013r. fakturę nr (...) na kwotę 6.200zł netto/7.626,00zł brutto. Części zamienne do samochodu marki M. powód nabywał na giełdzie, w tym przednią szybę, drzwi prawe kompletne, prawy reflektor, lusterka razem z ramą, stopień od prawej strony. Powód zlecił również wymianę skrzyni biegów, która dokonana została przez firmę (...) w T., za kwotę 6.901,57zł netto/8.500,00zł brutto, co zostało udokumentowane fakturą nr (...) z dnia 8.03.2013r.

/dowód: faktura nr (...) k. 54, faktura nr (...) k.53/

Okoliczności faktyczne w istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów tj. dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony a powołanych wyżej, w tym zgromadzonych w toku postępowania likwidacyjnego, w szczególności dokumentów z akt szkody, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Okoliczności powstania szkody w pojeździe, jak również zasada odpowiedzialności, jaką ponosi pozwany w związku z zawarciem umowy ubezpieczenia nie budziły wątpliwości. Okoliczności powyższe były między stronami bezsporne. Okoliczności bezsporne nie wymagały postępowania dowodowego (art. 217 § 2 k.p.c., art. 229 k.p.c., 230 k.p.c.). Sporna natomiast była wysokość szkody poniesionej przez powódkę, jako właściciela pojazdu który uległ uszkodzeniu oraz wysokość należnego odszkodowania, w szczególności w kontekście wartości pojazdów przed zdarzeniem i kosztów naprawy pojazdów. Na te okoliczności dopuszczony został dowód z opinii biegłego, opinia zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje

Obowiązek pokrycia przez pozwanego szkody, jaka nastąpiła w wyniku zdarzenia, jakie miało miejsce dnia 8.02.2013r. wynika z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej łączącej pozwanego ze sprawcą szkody. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada na pozwanego obowiązek wyrównania szkody w razie zajścia ryzyka objętego umową ubezpieczenia (art. 19.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Poszkodowana związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia

obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej sprawcy uprawniona była dochodzić swoich roszczeń bezpośrednio od pozwanego. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu. Kwestia ta nie była przedmiotem sporu. Odpowiedzialność sprawcy szkody wyrządzonej ruchem pojazdu wynika z art. 436 §1 k.c. i odwołując się do regulacji normatywnej art. 435 k.c. obciąża na zasadzie ryzyka posiadacza pojazdu, który może zwolnić się z odpowiedzialności wyłącznie przez wykazanie okoliczności egzoneracyjnej, określonych w art. 435 k.c. Posiadacz pojazdu, którego ruch wywołał szkodę może zwolnić się od odpowiedzialności jedynie wówczas, gdy wykaże, że szkoda powstała na skutek działania siły wyższej, z wyłącznej winy poszkodowanego lub z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą posiadacz nie ponosi odpowiedzialności. Obowiązek ubezpieczyciela, z którym sprawcę szkody łączy umowa ubezpieczenia komunikacyjnego OC do pokrycia skutków zdarzenia wynika z art. 805 § 1 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. W przypadku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 i § 4).

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DZ.U. z dnia 16 lipca 2003 roku) do umów ubezpieczenia obowiązkowego w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy kodeksu cywilnego. Do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu OC konieczne jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odpowiedzialności, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. zgodnie, z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Paragraf 2 tego przepisu stanowi, iż w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany odniósł, oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Podstawową funkcją odszkodowania komunikacyjnego jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.). (...) tzw. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będące rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności. Ocena czy skutek jest normalny, powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z zasad doświadczenia życiowego i zasad wiedzy specjalnej (Komentarz do Kodeksu Cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom I Wyd. Prawnicze W-wa 1996).

W związku z tym, że kwestia wysokości szkody i należnego odszkodowania była sporna a powód złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na powołane okoliczności niezbędnym było zasięgnięcie wiadomości specjalnych, dlatego na podstawie art. 278 §1 k.p.c. dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy i ustalenia wartości rynkowej pojazdu. Biegły sądowy oszacował wartość rynkową pojazdu marki M. przed wypadkiem na kwotę 43.100 zł netto (k.71-72). Koszty naprawy pojazdu biegły oszacował z użyciem części oryginalnych producenta, z użyciem tzw. części (...), tj. części producenta ale bez logo producenta oraz z użyciem części alternatywnych P, tj. części innych producentów niższej jakości niż części oryginalne, każdorazowo stosując obniżenie wartości części o tzw. ubytek wartości.

Oszacowany przez biegłego koszty naprawy samochodu ciężarowego marki M. z użyciem części oryginalnych producenta obejmuje: koszt robocizny (prace blacharskie) w wysokości 7.741,67zł, prace lakiernicze w wysokości 2.275,00zł, z zastosowaniem stawki roboczogodziny w wysokości 100zł, wartość części zamiennych 19.044,21 zł

pomniejszona o ubytek wartości 3.441,67zł, tj. 15.602,54zł. Łącznie koszt naprawy oszacowany został na kwotę 25.619,21 zł netto (kalkulacja k.75-81).

Koszty naprawy samochodu ciężarowego marki M. z użyciem tzw. części (...) tj. części producenta ale nie sygnowanych logo producenta obejmuje: koszt robocizny (prace blacharskie) w wysokości 7.741,67zł, prace lakiernicze w wysokości 2.275,00zł, z zastosowaniem stawki roboczogodziny w wysokości 100zł, wartość części zamiennych 18.678,20zł pomniejszona o ubytek wartości 3.334,02zł, tj. 15.344,18zł. Łącznie koszt naprawy oszacowany został przez biegłego na kwotę 25.360,85 zł netto (kalkulacją k.143-149).

Koszty naprawy samochodu ciężarowego marki M. z użyciem części alternatywnych P obejmuje: koszt robocizny (prace blacharskie) w wysokości 7.708,33zł, prace lakiernicze w wysokości 2.275,00zł, z zastosowaniem stawki roboczogodziny w wysokości 100zł, wartość części zamiennych 18.956,38zł pomniejszona o ubytek wartości 3.246,53zł, tj. 15.709,85zł. Łącznie koszt naprawy oszacowany został przez biegłego na kwotę 25.693,18 zł netto (kalkulacja k.82-881).

W sporządzonych kalkulacjach biegły nie uwzględnił naprawy skrzyni biegów, argumentując że kalkulacja zakładu ubezpieczeń nie zawierała informacji dotyczących uszkodzenia skrzyni biegów, a na podstawie materiału w aktach sprawy nie można stwierdzić, czy uszkodzenia skrzyni biegów powstały na skutek zdarzenia z dnia 8.02.2013r. Odnośnie ilości jednostek czasowych(JC) biegły wyjaśnił, że naprawy pojazdów ciężarowych wymagają specjalistycznego sprzętu, z uwagi na gabaryty oraz ciężar zamontowanych w pojazdach części naprawa wymaga użycia większej ilości jednostek czasowych oraz specjalistycznych stanowisk naprawczych.

Wartość rynkową naczepy S. przed wypadkiem biegły sądowy oszacował na kwotę 4.600,00zł netto (k.73), a koszt koszty naprawy na kwotę 3.331,10zł netto/4.097,25zł brutto. (kalkulacja k.91-94).

Szacując koszty naprawy zarówno z użyciem części oryginalnych producenta, z użyciem tzw. części (...) tj. części producenta ale bez logo producenta oraz z użyciem części alternatywnych P biegły każdorazowo zastosował obniżenie wartości części o tzw. ubytek wartości. Dokonując wyceny biegły uwzględnił tylko te części (...) i P które były dostępne w chwili zdarzenia i w czasie naprawy pojazdu, w pozostałym zakresie uwzględnił ceny części oryginalnych. W opinii uzupełniającej sporządzonej w związku ze zgłoszonymi przez pozwanego zastrzeżeniami, w których domagał się sporządzenia wyceny z zastosowaniem części o symbolu (...) biegły wyjaśnił, że w chwili zdarzenia dostępność części zamiennych alternatywnych była mała, dostępny były jedynie trzy części alternatywne (...), w tym szyba czołowa, w sytuacji gdy w raporcie optymalizacji dołączonym do pisma pozwanego tych części jest aż 13. Jednak takiej dostępności części alternatywnych nie było w chwili zdarzenia, w tamtym czasie nie były one dostępne. Zdaniem biegłego, biorąc pod uwagę rok produkcji pojazdu oraz wcześniej dokonywane naprawy naprawa pojazdu z zastosowaniem części oryginalnych o symbolu (...) pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu przed wypadkiem.

/dowód: opinia wraz z wyceną k.68-96, wraz z wykazem dostępności części k.89, opinia uzupełniająca k. 138-140, wraz z raportem części alternatywnych k.141-142 i kalkulacją k.143-149, raportem optymalizacji części k.150-151/

Sąd podzielił argumentację i wnioski opinii biegłego, który w sposób szczegółowy i wyczerpujący je uzasadnił. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii uzupełniającej biegłego. W ocenie sądu w okolicznościach niniejszej sprawy dla ustalania kosztów naprawy pojazdów należy uwzględnić sporządzoną przez biegłego kalkulację wykonaną z użyciem tzw. części (...) tj. części producenta nie sygnowanych logo producenta, gdyż jak wyjaśnił biegły naprawa pojazdu z zastosowaniem części oryginalnych o symbolu (...) pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu przed wypadkiem. Z racji tego, iż w chwili zdarzenia dostępność tych części była niewielka, większość części, jak została uwzględniona w kalkulacji to i tak części oryginalne. Zasadne więc jest pomniejszenie wartości tych części o 30%, co zastosował biegły, skoro jak wyjaśnił powód części zamienne nabywał na giełdzie, a zatem na rynku wtórnym, co oznacza że powód kupił części oryginalne, ale używane, więc za niższą cenę. Jest rzeczą oczywistą, że cena części na rynku wtórnym jest niższa niż cena części dostępnych u dystrybutorów, lub w sklepach z częściami motoryzacyjnymi. Zatem poniesiony przez powoda koszt zakupu tych części był niższy. W tej sytuacji ustalenie kosztów naprawy pojazdów z uwzględnieniem cen części nowych oryginalnych o symbolu (...) bez jednoczesnego obniżenia ubytku

wartości doprowadziłyby do wzbogacenia powoda, skoro szkoda dotyczy pojazdów wyprodukowanych w 1991r. i w 1998r. , użytkowanych przez wiele lat i uprzednio naprawianych. Wprawdzie wybór sposobu naprawienia szkody należy do poszkodowanego. Przywrócenie stanu poprzedniego polega w zasadzie na doprowadzeniu dóbr i interesów poszkodowanego dotkniętych uszczerbkiem do stanu, w jakim znajdowały się przed wyrządzeniem szkody. Nie zawsze jednak musi chodzić o stan identyczny, ale przykładowo rzecz powinna odzyskać swoje walory użytkowe i estetyczne, aby była zdolna, jak przed wyrządzeniem szkody, zaspokoić potrzeby poszkodowanego” (por. wyrok SN z dnia 19 lutego 2003r., V CKN 1690/00, LEX nr 83828). Zgodnie z treścią art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Skoro art. 361 § 2 k.c. określa regułę pełnego odszkodowania, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony w wyniku zdarzenia szkodę wyrządzającego, to zasada ta znajduje zastosowanie w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC, przy czym ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego. Odszkodowanie nie może jednak przekroczyć rozmiarów szkody. Jeżeli zdarzenie, które spowodowało szkodę, przynosi jednocześnie poszkodowanemu korzyść, należy wówczas tę korzyść uwzględnić przy określaniu wysokości odszkodowania, czyli skompensować szkody i korzyści. Naprawienie szkody majątkowej przez osobę odpowiedzialną za szkodę nigdy nie może prowadzić do wzbogacenia się poszkodowanego, a jedynie do pełnego przywrócenia stanu jego majątku, jaki istniał przed zdarzeniem powodującym szkodę (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.06.203r. sygn. akt V CKN 308/01, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 05.02.2014r. sygn. akt I ACa 506/14, Lex 1683307, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29.05.2015r. sygn. akt I ACa 1780/14, LEX nr 1771048).

Kalkulacją wyjściową dla ustalenia wysokości należnego powodowi odszkodowania jest kalkulacja naprawy samochodu ciężarowego marki M. z użyciem tzw. części (...) tj. części producenta ale nie sygnowanych logo producenta. Koszt części zamiennych (z uwzględnieniem pomniejszenia wartości) to kwota 15.344,18zł. Wartość tę należy powiększyć o faktyczny koszt naprawy pojazdu tj. koszt robocizny zgodnie z fakturą nr (...) na kwotę 6.200zł netto, skoro bowiem powód dokonał naprawy pojazdu w warsztacie który stosował niższe stawki za robociznę i niższe koszty naprawy niż zastosowane przez biegłego w kalkulacji, to koszty faktycznie poniesione przez powoda są kosztami realnymi, uwzględniającymi stawki rzeczywiste stosowane na rynku lokalnym. Brak jest więc podstaw do rozliczenia kosztów naprawy według stawek abstrakcyjnych. Łączny koszt naprawy samochodu marki M. to kwota 21.544,18 zł (15.344,18 zł + 6.200 zł). A skoro, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powodowi dotychczas odszkodowanie w wysokości 15.232,19zł do zapłaty pozostaje kwota 6.311,28zł.

Koszt naprawy naczepy oszacowany został przez biegłego na kwotę 3.331,10 zł netto, pozwany dotychczas przyznał odszkodowanie w wysokości 2.288,40zł, zatem do zapłaty pozostaje kwota 1.042,70 zł. Suma kwot 6.311,28 zł i 1.042,70 zł tj. 7.353,98zł uwzględniona została w punkcie I wyroku.

Brak jest natomiast podstaw do uwzględnienia kosztów naprawy skrzyni biegów, zgodnie z regułą wynikająca z art.6 k.c. powoda obciążał obowiązek udowodnienia rozmiaru szkody. Uszkodzenie skrzyni biegów w związku ze zdarzeniem z dnia 8.02.2013r. było sporne, pozycji tej pozwana nie uwzględniła w kalkulacji sporządzonej na etapie postępowania likwidacyjnego. Powód w uzasadnieniu pozwu jedynie ogólnikowo wskazał, że pozwana nie zakwalifikowała wymiany niektórych części, nie podał których części to dotyczy, które części zdaniem powoda błędnie nie zostały zakwalifikowane do wymiany, ani nie zaoferował też żadnych dowodów dla wykazania zasadności tego twierdzenia. Materiał dowodowy w aktach sprawy, w tym również w aktach szkodowych nie pozwalał na poczynienie ustaleń dla potwierdzenia, że w trakcie przedmiotowego zdarzenia uszkodzona została również skrzynia biegów.

Zgodnie z art. 9. 1. ww. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiem z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Z kolei art. 9a. stanowi, że umowa ubezpieczenia

obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w art. 9, będące następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody, prawomocnego orzeczenia sądu lub w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159 i 742). W obowiązkowych ubezpieczeniach mienia odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie (art. 13.) Wypłata odszkodowania przez zakład ubezpieczeń winna nastąpić w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Odszkodowanie przysługuje powodowi w wysokości netto, albowiem odszkodowanie za szkodę poniesioną w wyniku uszkodzenia pojazdu mechanicznego, należącego do poszkodowanego będącego podatnikiem podatku VAT nie obejmuje podatku vat. Z powyższych względów, na mocy przepisów art. 822 §1 k.c. , art. 14 , art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DZ.U. z dnia 16 lipca 2003 roku) w zw. z art. 436 § 1 k.c., art. 435 k.c. i art. 361 k.c. należało orzec, jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono zgodnie z art. 481 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. , zgodnie z wyrażoną w tym przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz art.100 k.p.c., art. 108§1 k.p.c. oraz §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) Na koszty powoda składa się opłata od pozwu w wysokości 550 zł, opłata skarbową 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 2.400zł oraz zaliczka 800 zł, łącznie 3.767zł. Powód wygrał proces w 67% i w takim stosunku przysługuje mu zwrot kosztów (art.100 k.p.c.) tj. kwota 2.523,89zł. Koszty pozwanego wyniosły 2.417zł, składa się na nie opłata skarbową 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 2.400zł. Pozwany wygrał proces w 33% i w takim stosunku przysługujemy zwrot kosztów (art.100 k.p.c.), tj. kwota 797,61zł. W wyniku wzajemnego rozliczenia kosztów pozwany obowiązany jest zapłacić na rzecz powoda kwotę 1.726,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III wyroku). O poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach w wysokości 507,49 zł orzeczono na punkcie IV (pkt IV) na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t. ze zm.) obciążając nimi strony odpowiednio do stosunku w jakim każda ze stron przegrała proces.